

Musikalsk jordskjelv og mange etterskjelv

CD

CHRISTIANSAND ENSEMBLE (CSSE)

Etterskjelv
Musikkoperatørene
Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Fra Sørlandets hovedstad

kommer en av ikke bare høstens, men årets mest spennende norske plateutgivelsene så langt.

Albumet har fått tittelen «Etterskjelv». Det som kommer etter jordskjelv kan rumle og riste i oss temmelig godt, det også.

Det er det Christianssand Ensemble (tidligere Christianssand Swing Ensemble) gjør. Med musik-

ken tar bandet tak i oss allerede fra anslaget. Apropos platetittelen, de slipper oss ikke sjøl etter at finalelåten for lengst har tonet ut.

Musikken er influert av rock, standardjazz, dixieland, blues, soul, snev av Balkan-tradisjon, pluss litt Kurt Weill (Brechts faste komponist). CSSE greier ut fra dette å lage sitt helt eget uttrykk; identitet kalles det. Musikken er temposterk,

den er til tider voldsom. Likevel aldri støyende, mer smektende. Rytmisk, intenst, forførende. Godt skrevne norskspråklige tekster trekker ikke ned; det bare bekrefter at går an å lage knakende god musikk her til lands, som inkluderer, uten å kompromisse eller gjøre kommersielle ting. CSSE er det perfekte hovedbandet for DølaJazz' Supernatt i Banken. Inviter dem!

Ikke fryktløst nok fra Pust

CD

PUST

Fryktløs
Grappa

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Jeg kunne ønske at vokalgruppa Pust hadde våget mer med sin nye tittel, «Fryktløs». I stedet safer de og synes ikke å utfordre seg sjøl i nevneverdig grad.

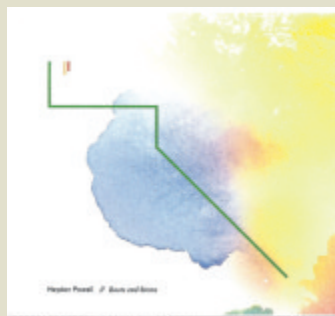
Husker jeg rett, er det ti år siden Pust platedebuterte. Det var en utgivelse jeg og mange med meg la merke til, fordi den representerte noe annerledes. Noe friskt i floraen av norsk album.

Siden er det kommet blant annet en jule-CD som i aller høyeste grad forsvarte sin plass.

«Fryktløs» den fjerde utgivelsen. Grappa har med andre ord ikke hastverk når de forbereder sine CD-er. Jeg spør meg likevel; burde de tatt seg enda bedre tid?

Høstens plate med sine 13 spor er nemlig ikke en CD som går nevneverdig utenpå mye av det som gis ut her til lands gjennom året. I et uttrykk jeg neppe blir arrestert på om jeg velger å kalle «visepop», velger Pust i safe mer enn å utfordre. Det er riktig nok grader av safing; noen spor er mer spennende enn andre. Men overbevis meg ut over at de seks i bandet har sangkvaliteter, gjør ikke dette albumet. Dessverre!

Powells Pandoras box

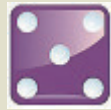

CD

HAYDEN POWELL

Roots & Stems
Periskop

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Hayden Powells nye album krever sin kvinne og mann ved første møte. Andre gang du hører den kommer den nærmere, tredje gangen går den rett hjem.

Powell er egentlig engelsk, men kom til Norge da han var liten, og vokste opp i Molde. Ikke rart han i voksen alder kom til å bli en av våre mest spennende samtidsjazzmusikere. En begavet trompeter er han, som utnytter instrumentets mulig- og umuligheter. Debutalbumet «The Attic» fra 2011 fikk gode kritikker. Opp-

KREVER AV OSS: Hayden Powell er ingen sær jazzmusiker og komponist. Men han krever av sitt publikum. Pressefoto

følgeren er ikke et tilbakeskritt.

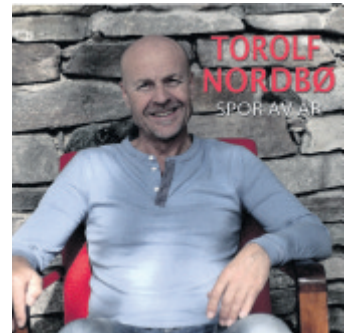
Artig at Powell også denne gangen har med seg lillehamringen Jo Fougner Skaansar på akustisk bass. Eyolf Dale tar hånd om klaveret. Jeg håper at vår lokale Blue Note jazzklubb finner anledning til å invitere trioen til Lillehammer i løpet av høsten eller vinteren; jeg sanser

at «Roots & Stems» kanskje fungerer enda bedre live enn hermetisk.

Trioen veksler mellom det vare og melodiose og det eksperimentelle. I spennet mellom det for øret estetiske og det røft lekende, bygger Powell & co. identitet. Om albumet ikke sa «pang» med en gang, oppdaget jeg at det liknet en Pandoras box.

Artig at Hayden Powell også denne gangen har med seg lillehamringen Jo Fougner Skaansar

Visepop fra Boknafjorden

CD

TOROLF NORDBØ

Spor av år
Grammofon

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Torolf Nordbø er en av dem som forsøker å føre videre visetradisjonen fra 1970-tallet. Han gjør det, men henger litt for mye igjen i det som var gjengs da.

Når jeg skriver 70-tallet, tenker jeg ikke på den radikale retningen med Lillebjørn Nilsen, Lars Klevstrand, Rudolf Nilsen-tekster o.l., mer på Lars Hauge og retningen han sto for.

Nordbø er fra Finnøy i Rogaland og har brukt artistnavnene «Han Innante» og «Brakkvald Tolvstøkkje fra Indre Erfjord» i humorsammenheng. I mange år har han vært aktiv i revylivet. Han har for øvrig bakgrunn av kristenbandet Notlaget.

«Spor av år», som ikke er tittelsporet på noen av de elleve sangene, er ikke et typisk humor-album. Mer en slags livsfilosofisk vandring i hverdagen. I et par av melodiene mot slutten har han tatt med seg erfaringene fra Notlaget. Menyen er helt streit, men det er ikke noe spesielt som vekker oppsikt. Nordbø kan å synge og spille. Han er habil. Likevel er ikke dette et album jeg husker.

Knallåpning og superfinale, men hva med alt imellom?

CD

GINA ASPENES

Inertia
Grappa

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Alt lover det beste, men Gina innfrir ikke helt.

Da åpningssporet, «Everything is Broken» tordnet ut av høyttaleren, stanset jeg med det jeg holdt på med i kjøkkenet, satte meg ned på en stol og sa til meg selv: Wow!

Hvilke forhåpninger hun skapte? Hva ville de påfølgende elleve melodiene bringe?

Jeg ventet. Neste spor ble en nedtur. Ikke slett arbeid eller dårlig låt. Likevel temmelig ordinært og

uten magien fra prologen.

Jeg fortsatte å høre på spor 3, 4, 5 osv. Det skjedde ikke veldig mye. Menyen forble rimelig hverdagslig. Ikke kjedelig, men heller ikke full av spesielle smaker.

Først da Aspenes dro i gang avslutningssporet, «Didn't Leave Nobody But Baby», skjedde det noe. Hun var tilbake på i storform, både i innhold og utførelse. Men to av

tolv låter til terningkast 6 berger verken fullt hus eller femmeren.

Jeg er vanligvis en snill fyr, dog kan jeg ikke gi dette albumet bedre score enn fire. To hypnotiserende tolkninger er ikke tilstrekkelig til å sette meg ut, når resten ikke berører meg.

Gina Aspenes har en knallbra stemme. Neste gang håper jeg hun også er mer nøye med stoffet.